

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6C/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214202651
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Lengyelová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2017:2214202651.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Erikou Lengyelovou v právnej veci žalobcu: B., M..L..T., M. M. B. XX, XXX XX Z., R.: XX XXX XXX, právne zastúpená: Fridrich Paľko, s.r.o. IČO: XX XXX XXX, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti žalovanému: M. L., E. W. M. M., Ž. I. XX, Z. o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 27.09.2012 doručenu Okresnému súdu Galanta sa domáhal od žalovaného z titulu majetkovej škody zaplatenia sumy 5.769,85 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1.153,97 €. Svoju žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Galanta zapríčinil svojim nezákonným konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane žalobcu. Zároveň namietol zaujatosť všetkých sudcov Okresného súdu Galanta. Vzhľadom na ich pomer k veci (k veciam , keďže sa jednalo o hromadné žaloby) a účastníkom konania žiadal o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a o prikázanie veci inému súdu. Následne Krajský súd Trnava rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Galanta sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Dunajská Streda.

2. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením so žalobou, s vyjadrením žalovanej k žalobe, s obsahom spisu Okresného súdu Galanta 15Er/1013/2010 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

3. V žalobe žalobca poukázal na to, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Je registrovaná obchodným registrom Okresného súdu Bratislava I v oddiele : Sro, Vložka číslo: 23636/B. Žalobca v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním a to postupom podľa ust. § 38 a nasl. Zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok), zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu. Exekúciu oprávnený navrhol vykonať pre vymoženie svojej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR dlžníkom(povinným) N. N., I.. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučné veci č. EX 11774/2010 (sp.zn. Okresného súdu Galanta 15Er 1013/2010). Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľa efektívne a účinne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Galanta a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

4. Žalobca poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného jednak v období od 01.06.2010 do 31.05.2011 ako aj od 01.06.2011. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a ani si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou kompletnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu a napriek tomu, že návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po zákonnej lehote. Okresný súd Galanta rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol dňa 27.01.2011. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca v žalobe poukázal na to, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní primel porušovateľa k vydaniu rozhodnutia. Poukázal v žalobe na rôzne dátumy, v ktorých žiadal o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a to počnúc od roku 2009 až do 25.05.2011 pričom väčšina týchto dátumov nesúvisí s exekučným konaním 15Er 1013/2010. Opísaný postup exekučného súdu hodnotí žalobca ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť Okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mohli smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčísluje nasledovne:

A. Žalobcovi vznikla majetková škoda predstavujúca úhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období:

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,-€
- na udržanie a správu informačného systému sumu 40,-€
- na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, n publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, sumu na poštovné a telekomunikačné výdavky spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,-€

Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu márne sumu 5.769,85 €.

B. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup Okresného súdu Galanta je podľa názoru žalobcu v dôsledku jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu.

Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného;
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným;
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvencii povinného;

a najmä žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bol zamietnutá a je preto potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára.

Náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práva, stratu legitímnych očakávaní že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 1.153,97 €. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,-€ za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe ním uvedenej doktríny ústavného súdu. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzali pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk t.j. cca 660,- €. Teda 660,-€ : 12 mesiacov v roku = 55,-€ za mesiac. Žalobca postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadaval žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Preto žalobca sa domáha na tunajšom súde od žalovaného zaplata majetkovej škody 125,-€ a nemajetkovej ujmy 361,42 €.

5. Žalovaný sa k hromadným návrhom vyjadril písomne dňa 22.08.2013. Žalovaný uviedol, že v rozmedzí od 23.04.2012 do 25.09.2012 bolo žalovanému doručených 43.597 žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a vzhľadom na neobvyklé množstvo podaných žiadostí nie je možné jednotlivé žiadosti fyzicky vyhľadať. Žalovaný disponuje vlastnou databázou doručených žiadostí, na základe ktorej môžu potvrdiť, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v predmetnej veci im doručená bola. Žalobca však neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nároku, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený a vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu resp. zmaril možnosť plnenia uvedených predpokladov čo i len posudzovať, žiaden z uplatnených nárokov uspokojený nebol.

Žalovaný žalobu ako nedôvodnú žiadal zamietnuť. Poukazuje na judikatúru ústavného súdu sp.zn. I.ÚS 16/02 z ktorej vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Čo sa týka zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15 dňovej lehote takto formulovaný nesprávny úradný postup možno chápať dvoma spôsobmi. Jednak namietaným postupom môže byť samotný spôsob rozhodnutia- zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako i skutočnosť, že k vydaniu rozhodnutia malo dôjsť po zákonom stanovenej lehote. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Predmetné rozhodnutia okresných súdov nie je možné považovať za nezákonné a zároveň ich zákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie taktiež nie je na mieste posudzovať. Žalovaný ďalej uviedol, že nemožno aplikovať 15 dňovú lehotu upravenú v ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na prípady, ak súd exekútora nepoveril a návrh na udelenie poverenia zamietne. Zároveň vzniesol námietku premlčania nároku

Z obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp.zn 15Er 1013/2010 ako aj rozsudku tunajšieho súdu 12C/81/2014 súd zistil, že dňa 13.10.2010 bola Okresnému súdu Galanta doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598 Bratislava, proti povinnému N. N., I. XX.XX.XXXX, vo veci

vymoženia istiny 1.381/97 € s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava SR 03598/10.

Okresný súd Galanta uznesením 15Er 1013/2010-12 zo dňa 27.01.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s právoplatnosťou ku dňu 07.04.2011. Voči uzneseniu o zamietnutí žiadosti nebol podané odvolanie ani sťažnosť na prieťahy ktorá by bola posúdená ako dôvodná a v súvislosti s týmto postupom súdu mala žalobkyni vzniknúť škoda, náhrady ktorej sa v tomto konaní domáha. Následne súd exekučné konanie zastavil.

Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody vo výške 5.769,85 € a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.153,97 €.

6. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 16 ods. 4,5 Zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodne o náhrade škody priznať poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ust. § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. úhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, úhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ust. § 19 ods. 2 veta 1. Zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa ust. § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však do 6 mesiacov.

Podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c),d) Zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu doručenia

žiadosti o udelenie poverenia súdu (t.j. v znení platnom od 01.06.2010) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora , aby vykonal exekúciu., táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

7. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a vzhľadom na zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Žalobca sa domáhal škody a nemajetkovej ujmy výlučne za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k rozhodnutiu o žiadosti o vydanie poverenia nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote. Súd zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody resp. či vôbec nejaká škoda vznikla.

8. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora , aby vykonal exekúciu., táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01. 06. 2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie , návrh n na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 Zákona č. 231/99 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora , aby vykonal exekúciu. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

9. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňoval výlučne podľa § 9 Zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Ohľadne prípadného prieťahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní , nerozhodol Ústavný súd SR či Európsky súd pre ľudské práva.

V zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. v súčasnom znení by len takéto podklady boli relevantné pre priznanie náhrady škody.

10. Absenciou predmetného rozhodnutia oprávneného orgánu o existencii prieťahov nebola splnená základná podmienka pre rozhodnutie o náhrade škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Žalobca tvrdil, že súd oneskorene rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to s omeškaním niekoľkých mesiacov. Súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá, avšak v danom prípade neplatila lehota 15 dní, nakoľko žiadosť na udelenie poverenia bola zamietnutá a to rozhodnutím zo dňa 10.01.2011. V predmetnej veci , z ktorej sa žalobca domáhal náhrady škody bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Súd na samotné rozhodnutie vo veci žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žiadal o pripojenie kompletného spisu od spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava a mohol vo veci rozhodnúť až po doručení a preštudovaní tohto spisu. Samotné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu, pretože postup súdu našiel vyjadrenie v rozhodnutí, nebol neefektívny . Výsledkom rozhodovacej činnosti súdu je , že súd žiadosti o vydanie poverenia vyhovie alebo žiadosť zamietne. Zo zákona nevyplýva, že kogentne musí vždy súd žiadosti navrhovateľa vyhovieť. Práve táto rozhodovacia činnosť je podstatou súdnictva a nemožno ju vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup (uzn. Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/07 zo dňa 25.08.2009). Rozhodnutie exekučného súdu, ktorým zamietol žiadosť na vydanie poverenia súd nevyhodnotil ako nesprávny úradný postup.

11. Ako nesprávny úradný postup nevyhodnotil súd ani procesný postup exekučného súdu pred vydaním rozhodnutia. Procesný postup súdu smeroval k vydaniu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti. Jeho výsledkom bolo vydané rozhodnutie, preto procesný postup bol efektívny . Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2011 o zániku

15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmať písomnosti pre prípad neprípustnosti exekúcie.

Novela č. 144/2010 Z.z. sa vzťahuje aj na konanie začaté pred účinnosťou tohto zákona (komentár k § 44 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverenia na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co E 60/2011 Z.z. z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k Novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. V podstate podľa zdôvodnenia žalobcu by súd musel vydávať poverenie na základe rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní s poukazom na § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku aj v súčasnosti, keď o rozhodcovských rozsudkoch hovorí § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku , čo je judikatúrou vyvrátené. V čase podania návrhu na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu lehota neexistovala. Zákon určoval lehotu na vydanie poverenia a nie na vydanie takého rozhodnutia o návrhu na vydanie poverenia. V prípade, že súd má za to, že nie je zákonný dôvod pre vydanie poverenia návrh zamietne , pričom takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché , pre ktoré bola určená 15 dňová lehota. Pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia zákonná lehota neexistuje. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania, pričom ani nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody (rozhodnutie ÚS SR I ÚS 16/2002).

12. Výsledkami vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Okresný súd Galanta vo veci exekučného konania 15Er 1013/2010 uznesením zo dňa 27.01.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom následne právoplatne exekučné konanie zastavil. Stalo sa tak práve z dôvodu, že súd zistil, že rozhodcovský súd pri vydaní rozhodcovského rozsudku v predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore so zákonom ako aj dobrými mravmi a to zmenkový úrok a zákonný úrok , čo taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa. Rozhodcovský súd preto nemohol (nemal) povinného zaviazat' k takémuto plneniu. Rovnako nedovoleným bolo aj rozhodnutie rozhodcovského súdu aj v priznanej časti týkajúcej sa poplatku za poskytnutie úveru. Samotná zmluva o úvere neobsahovala údaj o ročnej percentuálnej mier nákladov (RPMN) , tak rozhodcovský súd nemal povinného zaviazat' ani na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru. Súd zároveň vytkol aj to, že z exekučného titulu ani z jeho odôvodnenia sa nedalo zistiť, čo z priznanej istiny tvorí úver a čo poplatok za jeho poskytnutie.

13. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Žalobca proti tomuto uzneseniu odvolanie nepodal a po právoplatnosti tohto uznesenia súd exekúciu zastavil.

14. Výsledkami vykonaného dokazovania v tejto konkrétnej veci súd nemal preukázané, že by žalobcovi v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu vznikla škoda. Samotná exekúcie v dôsledku zamietnutia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia bola zastavená. Súd má za to, že žalobca nepreukázal vznik škody, ktorú vyčíslil paušálnou sumou a rovnako nepreukázal príčinnú súvislosť s oneskorene vydaným rozhodnutím súdu. V tejto súvislosti súd uvádza, že škoda nemôže byť uplatnená v paušálnej čiastke, ale musí byť preukázané, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť , čo však žalobca nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Škodu charakterizuje v hypotetickej rovine a v spise sa nenachádza ani jedna sťažnosť ani urgencia zo strany navrhovateľa v čase od podania žiadosti o udelenie poverenia do samotného rozhodnutia súdu.

15. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný , neprerušovaný, nestačí , ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčinná súvislosť existuje skutočnosť s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa Zákona č. 514/2003 Z.z len vo vzťahu k takému zmenšeniu

majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom, teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t.j. , ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

16. Treba mať za to, že dôvodom pre odmietnutie vydania poverenia v predmetnej exekučnej veci bola nezákonnosť exekučného titulu. Súd ďalej poukazuje na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa týchto troch zásadných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka a postup súdu. Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody.

Pokiaľ ide o nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu uplatnenú v tomto konaní, tento môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote
- d) závažnosť dôsledkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení

Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu okrem písm. b), podľa ktorého by mal súd prihliadnúť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo. Nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa žalobca snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia o svojej podnikateľskej aktivite. O žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi bolo rozhodnuté tak, že súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Následne exekúcia bola zastavená pre vyššie uvedené vady exekučného titulu. Ako už bolo konštatované, žiadny postup, v ktorom je možné konštatovať prieťahy v konaní sa nepreukázal. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal vznik škody, nepreukázal spojitosť škody ktorú uvádza s prípadným nedodržaním zákonnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia a nepreukázal ani nárok na vznik nemajetkovej ujmy. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie nemajetkovej ujmy žalobcovi by bolo v rozpore s ust. § 1 O.s.p., podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov ako aj výchova na zachovávanie zákonov na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb ako aj na konanie v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve žalobca, ktorého základom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských úverov na základe spotrebiteľských zmlúv a to na základe formulárových typových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok s cieľom v neprehľadnej forme v zložito formulovaných podmienkach s oslovením aj tej najzraniteľnejšej skupiny obyvateľov, ktorá nemôže týmto zmluvným podmienkam rozumieť dosiahol zisk sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že využíval práve rozhodcovské súdy, ktoré o jeho nárokoch rozhodovali, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli nedôvodné pre zrejme neplatné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktne domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona alebo svojich zmluvných vzťahov, so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol.

17. Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu veci súd návrh ako nedôvodný zamietol, čo sa týka oboch nárokov, tak uplatnenej náhrady škody ako aj náhrady na nemajetkovú ujmu.

18. Vzhľadom na vznesenú námietku premičania zo strany žalovaného sa súd zaoberal aj touto námietkou. Premičanie sa však podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Súd dospel k názoru, že nárok žalobcu na náhradu škody neexistuje, preto vznesenou námietkou premičania sa súd v ďalšom nezaoberal.

19. Súd poukazuje na to, že žalobca v konaní tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn. 12C/81/2014 si už uplatnil majetkovú škodu 125,-€ a nemajetkovú ujmu 451,78 € od totožnej povinnej z totožného exekučného konania Okresného súdu Galanta 15Er/1013/2010 , pričom súd taktiež žalobu zamietol.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 os. 1 CSP.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu.

Žalovanej v konaní trovy preukázateľne nevznikli ani ich náhradu neuplatnila, preto súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd

d) konanie má inú vadu ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu ktoré neboli uplatnené alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci , má vadu uvedenú v ods. 1 ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.